

## MOZGÓ VILÁG

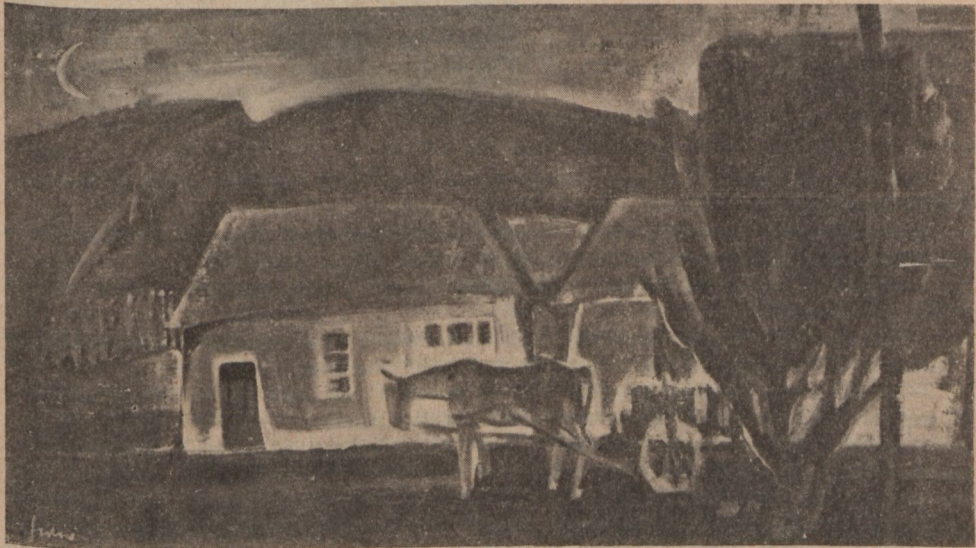
Igen hosszú vajúadás után, s önmagához képest is megkésve — hiszen a januárra jegyzett első füzet márciusban jelent meg —, de megszületett a fiatal írók és művészek szemléje, a *Mozgó Világ*. Illyés Gyula versének címét vette a homlokára — helyesen és találóan. Azt is mondhatnánk, a legjobb magyar folyóiratcím, amely az utóbbi harminc évben forgalomban volt vagy van. Folyóirat lesz-e a szemléből? Hinnünk kell benne, hogy igen. Az első szám önmagában bizonyíték, hogy érdemes volt elkezdeni, s hogy érdemes lesz folytatni. Darvas József beköszöntő sorait szinte mindenben igazolja az első szám szerkezete, színvonala, a belőle sugárzó szándék. Nem valamely csoport, valamely irányzat fóruma akar lenni a *Mozgó Világ*. Teret enged a különféle írói felfogásnak, a kísérletezésnek is. Öröm látni azt is, hogy a szerkesztő bizottság már az első szám összeállításakor figyelt a Nagykörúton kívül élő alkotókra is. Veress Miklós a *szegedi*, Bertha Bulcsu a *pécsi*, Fülöp László a *debreceni* fiatalokról írt gondolatgazdag jegyzetet. De tudunk róla, hogy a következő számokhoz verset, novellát, esszét is kértek már a vidéken élő fiataloktól.

Helyeselhető az a törekvés is, hogy a füzetben szereplő szépírások némelyike után azonnal következik a kritika, elemzés, értékelés. Ezúttal Ágh Istvánról ír Pomogáts Béla, Marosi Gyula és Munkácsi Miklós novelláiról Vasy Géza, Tandori Dezsőről és Marsall Lászlóról Kenyeres Zoltán, Ajtony Árpád és Lengyel Péter novelláiról Szentmihályi Szabó Péter.

Darvas Józsefet idézve: „Jó lenne, ha a *Mozgó Világ* nem lenne egyszerű publikációs keret, hanem a fiatal irodalom, művészet nagyon is szükséges öntisztító, eszmei-esztétikai vitáinak is a nyílt terévé válna.”

Ezekkel a szavakkal csak egyetérteni lehet.

— nn —



FODOR JÓZSEF: NÉMA HÁZAK